

Verslag van monitoring botanische weiderand van Hanneke Waller, seizoen 2020

Om de waterkwaliteit te verbeteren doen boeren mee met het pakket 'Botanische weiderand'. Dat houdt in dat ze vanaf de slootkant een strook van 2 meter breed vrijhouden van bagger, mest en slootvuil. Hierdoor is er minder uitspoeling van nutriënten naar de sloot en draagt het bij aan het verbeteren van de waterkwaliteit. Voor het vrijhouden van de 2-meter brede rand van bagger, mest en slootvuil krijgen de boeren een vergoeding.

Planten in kaart brengen in de botanische weiderand De overheid heeft als eis gesteld dat er minimaal 4 indicatorsoorten (specifieke planten) in de botanische rand aanwezig moeten zijn. Water, Land & Dijken wil graag weten of deze er ook inderdaad zijn, en waar. Daarom gaan er al een aantal jaar vrijwilligers het weiland in om de aanwezige planten in de botanische weiderand in kaart te brengen.

Zo ook vrijwilligers Hanneke Waller, Carla Kuit en Peter Wetzels, zij gingen in juni op pad in regio

Op de laatste pagina het gehele verslag van Hanneke Waller.

Verrassend genoeg voldoet deze weiderand ook aan het vereiste aantal indicatorsoorten

Rechts v.d. sloot ligt de 3e weiderand

Terug over
het
modderige
pad langs de
geiten

Iets verderop
staan nog
2 varkens

Het is 15.15
uur en we
moeten nog 2
weideranden

Deze 4e
weiderand is
zgn. 8 juni
land:
de boer mag
na 8 juni
maaien,
vandaar het
hoge gras

Holcus
lanatus
(Gestreepte
witbol,
Echte witbol)

Terugblik
waar we
hebben
gelopen

Communica-
tieweg West

We lopen
straks over
het fietspad
terug

Via dit hek moeten we naar de 5e weiderand, met het bekende WLD-bord

Dit is niet te doen

We zien alleen indicatorsoorten als we langs de waterkant wat hoge grassen opzij duwen

Rand van 2 m breed is niet zo goed herkenbaar

Afstand
houden lukt
goed: dit is
ongeveer
1,5 meter

Monitoring botanische weideranden Assendelft, 9 juni 2020

Vanwege de coronamaatregelen wilden we sowieso wachten tot 1 juni. Pas daarna mochten we met zijn drieën op stap gaan, zoals we in eerdere jaren hebben gedaan. Carpoolen was nog verboden. Dat betekende dat ieder apart van Amsterdam/Diemen naar Assendelft moest zien te komen. Voor de fervente fietser van ons groepje niet zo'n probleem, met de auto ook niet, maar voor Carla was het op zijn zachtst gezegd een hele onderneming. Ze heeft er 2,5 uur over gedaan om er te komen, maar was er op de afgesproken tijd. Dan ben je echt wel goed gemotiveerd! Petje af!

Wanneer wij in een weiderand lopen, kijken we niet alleen naar de indicatorsoorten voor WLD. We noteren het liefst alles wat we aan wilde en verwilderde planten kunnen benoemen. Dat doen we voor FLORON. Dit keer was het voor ons een uitgelezen kans om tegelijk met het monitoren van de ons toebedeelde weideranden een kilometerhok te kunnen inventariseren waar we normaal gesproken niet kunnen komen, omdat er geen openbare wegen in liggen. Daarom waren er al lange tijd geen waarnemingen van bekend. Het is ons uiteindelijk gelukt om ruim voldoende soorten te noteren voor dat kilometerhok, zodat het nu weer te boek staat als "goed bekeken". Daar waren wij heel erg blij mee.

Om in het veld op gepaste afstand van elkaar te blijven wanneer je een ander een plant wilt aanwijzen, had ik een lange stok meegenomen. We hadden van tevoren goed bekeken hoeveel 1,5 meter is. Dat is toch meer dan je denkt. Het was even wennen, maar het lukte prima.

Wat de weideranden betreft waren er grote verschillen. We begonnen met een rand die niet zo goed herkenbaar was als een strook van 2 meter vanaf de waterkant, maar deze voldeed wel aan het vereiste aantal indicatorsoorten. Deze weiderand hebben we voor driekwart bekeken. Daarna hielden we een korte pauze. Ons was verteld dat we dan een kop thee konden drinken en daar maakten we graag gebruik van. We konden lekker buiten zitten, maar ook hier keurig op afstand.

De tweede en derde weiderand gingen vlotter dan de eerste. De tweede was kort van lengte en erg kapot getrapt door vee. De derde was erg lang. Daarom deden we daarvan maar een deel, maar al snel was duidelijk dat het in orde was: genoeg indicatorsoorten.

Daarna gingen we naar een andere plek in Assendelft voor de resterende twee randen. We moesten er immers minimaal vijf doen. Hier viel het erg tegen, want hier was nog niet gemaaid. Dat zou pas na 8 juni gebeuren.

Het gras stond dan ook erg hoog. Daardoor was het erg zwaar om doorheen te lopen. We konden in de vierde rand toch goed zien wat er in de rand groeide. De lange stok was erg handig om het hoge gras opzij te duwen om meer te kunnen zien. Op een deel van de rand lag bagger. Op die plekken stond geen hoog gras. Dat gaf ons beter zicht op de gewenste begroeiing.

De score was voldoende.

We begonnen vermoeid aan de vijfde weiderand. Deze lag in het verlengde van de vierde. Om daar te komen moesten we door een hek met daarop het WLD-bord. Altijd leuk om zo'n bord tegen te komen. Al snel gaven we het op. Er was geen doorkomen aan. We besloten om nog een keer terug te komen na de maaibeurt, in de hoop dat we dan zullen mogen carpoolen.

De vier weideranden die we hebben bekeken voldeden allemaal aan het minimum aantal indicatorsoorten.

Van de droogte van dit voorjaar hebben we niets gemerkt. Het water in de sloten stond hoog en alles stond er fris bij. We hadden geluk met het weer en hadden een heerlijke middag.

Met vriendelijke groet,

Hanneke Waller